

Víra v sebe
Seoul, Korea
16. dubna 1994

Veškeré utrpení
skončí v okamžiku,
kdy poznáme naše pravé Já.
Přestože stále budeme
někdy ovlivňováni
utrpením
jiných lidí,
ale my sami nebudeme
cítit tak hluboké utrpení
jako před osvětlením.
Protože se budeme cítit
velice naplněni uvnitř.
Ať máme
či nemáme
více peněz
než dříve,
vždy se cítíme,
dost bohatí.
Ano, mnozí lidé dříve
toužili vydělávat
více, více peněz,
více peněz,
ale po zasvěcení,
poté, co poznali
Metodu Quan Yin,
je jim jedno, jestli vydělávají
tolik co dříve.
Vydělají si dost
na živobytí
a získají čas
na meditaci.
Je to tak? (Ano.)
To proto,
že jsme zjistili,
že je něco důležitějšího
než peníze.
Našli jsme pravé štěstí
bez peněz,
dokonce bez postavení
ve společnosti.
Protože dříve jsme si
mysleli, že peníze
nám přinesou štěstí,
že vysoké postavení nám
přinese blaženost a poctu.
Teď víme.

Hledáme pouze poctu,
hledáme blaženost uvnitř.
A teď jsme je našli,
nestaráme se tedy
o postavení,
nestaráme se
o peníze.
Protože víme,
že postavení, peníze nejsou
skutečnou příčinou pocty,
blaženosti a spokojenosti.
Jen proto... jsme dříve
hledali peníze,
hledali jsme postavení,
protože jsme si prostě mysleli,
že nám dají
čest a štěstí.
Po zasvěcení zjistíme,
že to není pravda.
Tak hledáme
skutečnou příčinu
spokojenosti a
skutečnou příčinu štěstí.
Skutečně,
kdybychom všichni
praktikovali ctnost a
moudrost, nepotřebovali
bychom policii ani armádu,
ušetřili bychom spoustu
peněz a omezili bychom
papírování.
Ale za stávající situace
možná stále potřebujeme
vládu.
Lidé tohoto světa
jsou si sami nepřáteli.
Protože existuje
lepší způsob,
jak žít vlastní život,
zlepšit svou zemi
a učinit planetu
lepším místem,
ale oni ho nenásledují.
Proto
mezi sebou
vytvářejí konflikty,
vátky a utrpení.
Někteří, kteří je vyvolávají,
věří v Boha,
a toto dělají

ve jménu Boha.
A někteří lidé
to vyvolávají, protože...
vyvolávají války a podobně,
protože
nevěří v Boha.
A někteří lidé,
kteří tím trpí,
také věří v Boha.
A někteří lidé obviňují Boha
a někteří věří,
že žádný Bůh neexistuje,
proto se
takové věci dějí.
Děje se také
hodně věcí.
Bůh nám řekl, co máme dělat,
že máme meditovat,
dodržovat pravidla,
ale my to neděláme.
Děláme opak
a získáváme
opak,
utrpení.
Pak obviňujeme Boha
a říkáme, že Bůh neexistuje.
A pak
několik lidí,
kteří věří v Boha,
dodržují
pravidla Boha,
jsou někdy také ovlivněni
nevěřícími
nebo lidmi,
kteří dělají potíže
ve jménu Boha.
Lidé říkají, že
Bůh je nejmocnější,
Bůh je nejvíce respektován,
ale já si myslím,
že Bůh je největší chudák
v celém vesmíru.
Nikdo nikdy nebere
v úvahu Jeho nešťastnou
situaci, pozici.
Lidé, co v Něho
věří, Ho stále
o něco žádají.
A lidé, kteří od Něho
nic nedostali,

Ho budou obviňovat,
že jim nic nedal.
Nebo Ho
budou někdy proklínat
za své neštěstí.
A lidé, kteří
v Boha nevěří,
dělají také potíže,
očerňují Jeho jméno.
Stále se něco
takového děje.
Není divu,
že je náš život tak chaotický.
Protože lidé,
kteří věří v Boha,
nedělají to,
co Bůh říká.
Očekávají jen
prospěch,
ale nechce se jim pracovat.
Pak obviňují Boha,
že jim nic nedává.
A lidé,
kteří nevěří v Boha,
jim prostě říkají:
Vidíš, vidíš, říkal jsi,
že věříš v Boha,
modlíš se k Bohu,
a také jsi nedostal nic,
takže žádný Bůh není.
Ve skutečnosti tedy lidé,
kteří věří v Boha,
ale nečiní Boží vůli,
jsou také nevěřící.
Opět tedy chudák Bůh!
Jen jeden Bůh,
a každý Ho napadá
jiným způsobem.
Nikdy na Něho nebereme
ohled, stále Ho žádáme,
proklínáme nebo obviňujeme.
Velmi zřídka
Boha milujeme,
jen abychom Ho milovali.
Milovali, aniž bychom
vyžadovali něco na oplátku.
Ale my to děláme.
Praktikující Metodu
Quan Yin by to měli dělat.
Proto vás žádám,

abyste meditovali,
nežádám po vás nic.
Protože meditujete-li,
sjednotíte se
s Bohem.
Pak byste neměli
žádat nic.
Jste Bůh.
Proč byste měli
žádat sami sebe?
Máte prostě,
co máte.
A kdyby tam byl
dokonce skutečný Bůh
a vy byste tam každý den
seděli a přemýšleli o NĚM,
a nechtěli byste nic,
nedal by
vám nic?
Nedal by
vám nic?
Dal,
dal by vám něco.
Někdy se modlíme,
protože v Boha
dostatečně nevěříme.
Protože v sebe
dostatečně nevěříme.
Protože víme-li,
že jsme ctnostní,
Boha milující lidé,
pak věříme,
že pro nás
Bůh vše zařídí
podle našich zásluh.
Nemusíme tedy
o nic žádat.
Ale jelikož někdy není
naše úroveň dost vysoká,
říkáme tedy,
že se za něco modlíme.
Nebo že se za někoho
modlíme, ne za sebe,
doutáme, že jim naše
upřímnost také pomůže,
pomůže jim
se probudit
a pomoci si.
Musíme jednat
podle situace,

podle situace.
Ne vždy jen poslouchat,
a pak jen slepě
jednat
za všech okolností.
Musíme být flexibilní,
rozumíte?
Dokonce
pravidla jsou flexibilní.
Buddha říkal:
„Učení je jako
loď,
dostanete-li se přes řeku,
na loď zapomenete.“
Před dávnou dobou
šli spolu dva mniši
a jeden mnich držel...
vzal dámu, plačící dívku
na břehu řeky,
aby ji přenesl
na druhý břeh.
Protože ta dívka byla
příliš slabá a nemohla
přejít přes prudkou řeku.
Ten druhý mnich mu
velice dlouho huboval,
ještě další
jeden nebo dva kilometry.
Vše v něm vřelo
a nakonec řekl:
„Proč jsi to udělal?
Nesl jsi... držel jsi tu ženu
ve svém náručí.“
On řekl: „Pustil jsem ji
už dva kilometry zpátky,
a ty ji sem stále taháš.“
Protože ten mnich,
který tu ženu nesl,
necítil, že je to žena.
Jeho soucit, jeho láska
je větší, než vědomí,
zda je to žena nebo muž.
Mohl to tedy udělat.
Držel ženu,
ale necítil, že je to žena,
byla to jen
slabá cítící bytost,
která potřebovala pomoc.
V tomto případě tedy
neporušil

pravidla.
Protože
už vyrostl nad
ochranu pravidel.
Jako když
zasadíte takto malý strom,
musíte okolo postavit plot,
musíte udělat stříšku,
aby strom chránila,
a každý den zalévat.
Ale jakmile strom vyroste,
zboří plot
i stříšku a roste dál,
již nepotřebuje zalévat,
nepotřebuje nic.
Kdyby ten strom
dále rostl
uvnitř plotu,
nikdy by nevyrostl velký.
Plot je kvůli stromu,
ne strom kvůli plotu.
Pravidla
jsou pro vaši ochranu.
Ale vy jste
vzácnější než
ta pravidla.
Ano, musíte umožnit
vaši lásce, vaši svobodě,
vašemu soucitu
vyrůst nad pravidla.
Musíte tedy
použít svou moudrost.
Je-li žena nemocná
a bezmocná, samozřejmě
ji musíte vzít
a pomoci jí,
ale pak konec.
Jen když
opravdu potřebuje
a nikdo jiný jí nepomáhá.
Pokud jí
pomáhá někdo jiný,
nechte to být.
Ano, pravidla
jsou pro vás velice dobrá.
Ale Buddha
učil pravidla
k ochraně lidí,
k vaší ochraně,
abyste rostli,

abyste mohli pomoci ostatním.
Ne obětovat
životy jiných lidí,
ne nechat lidi
trpět, abyste
dodržovali svá pravidla.
V tom je tedy ten rozdíl.
Měli byste tedy
chodit častěji
na skupinové meditace.
To vás nabije
větší silou,
abyste překonali překážky
velice rychle.
Většinu problémů,
které máte, si vytváříte sami.
Po zasvěcení,
dodržujete-li pravidla,
dodržujete-li čistou
vegetariánskou stravu,
chodíte-li
na skupinové meditace,
neměli byste mít
žádné potíže.
Faktem je, že většina
problematických otázek
přichází od lidí,
kteří nechodí
na skupinové meditace,
kteří nerozumějí
mému učení a kteří
nenásledují důkladně
učení
a instrukce.
Ježíš tedy řekl:
„Milujete-li mne,
dodržujte má přikázání.“
Přikázání neznamenají
nic velkého –
meditovat,
být vegetariánem (veganem),
dodržovat pravidla.
Skupinová meditace
je velmi silná.
Ježíš říkal:
„Když dva
sedí mým jménem,
jsem s nimi.“
Nemůžete-li přijít
každý týden

díky vaší obtížné situaci,
musíte ale
meditovat upřímně
s Mistrem uvnitř,
nebo přijít tu a tam.
Chodte
tak často, jak můžete.
Pomozte sami sobě.
Vidíte tedy,
skupinová meditace
je velmi mocná.
Když mohu, vždy jdu
na skupinovou meditaci.
Dobrá,
jste všichni spokojeni?
Ano.